

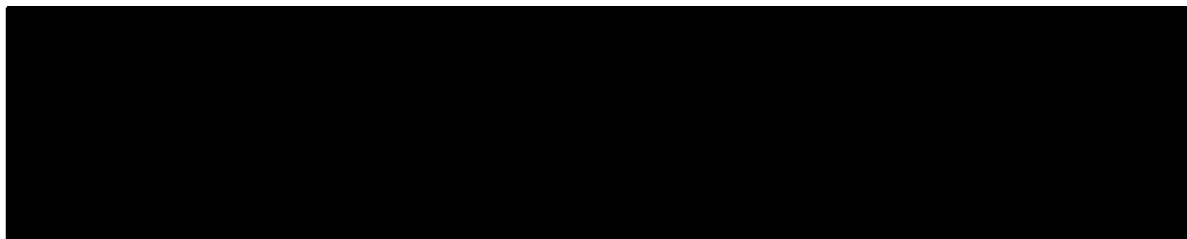

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní v hlavním líčení konaném dne **30. května 2023**

takto:

Obžalovaní

jsou vinni, že

jako rodiče nezletilého

██████████
v období od 1. 9. 2022 do 17. 1. 2023 v ██████████ ani jinde, nezabezpečili řádnou předškolní docházku nezletilého do Základní školy a Mateřské školy ██████████ a od 15. 11. 2022 do Základní školy ██████████ přitom nezletilému, kromě prokazatelného onemocnění v měsíci říjnu 2022 v délce 5 dnů, žádné závažné okolnosti v docházce nebránily, v předškolním zařízení byl v uvedeném období celkem pouze 22 dnů, obžalovaní školu nekontaktovali, ani nezletilého včas neomluvili, když takto byla ztížena jeho příprava do základní školy,

a uvedeného jednání se obžalovaná ██████████ dopustila přesto, že byla trestním příkazem Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3 T 101/2022 ze dne 21. 6. 2022, který nabyt právní moci dne 8. 7. 2022, odsouzena pro přečin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku k podmíněnému trestu,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

úmyslně ohrozila rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnila vést zahálčivý život, v páchání takového činu pokračovala po delší dobu a takový čin spáchala opětovně,

úmyslně ohrozil rozumový a mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést zahálčivý život a v páchání takového činu pokračoval po delší dobu,

čímž spáchali

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b), c) trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzují se

za tento a za sbíhající se přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), b) trestního zákoníku, za který byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. 1 T 99/2022, v právní moci dne 30. 1. 2023,

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku a za užití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 (tři sta) hodin.**

Podle § 63 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost**

- v průběhu výkonu trestu podle svých sil uhradit škodu trestným činem způsobenou,
- zajistit řádnou docházku dětí, o které pečuje, do příslušných školských zařízení,
- navázat spolupráci s Diakoníí ČCE – středisko střední Čechy a v rámci této organizace spolupracovat se Sociálně aktivizační službou pro rodiny s dětmi Zrnko, případně spolupracovat s Piaristickou kolejí Benešov s tím, že se podrobí oběma variantám spolupráce – terénní i ambulantní.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. 1 T 99/2022, jakož i všechna další rozhodnutí, která na zrušené výroky obsahově navazovala, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

podle § 201 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v délce **12 (dvanáct) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 42 (čtyřicet dva) měsíců** s tím, že se nad obžalovanou vyslovuje **dohled.**

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládají **přiměřené povinnosti a omezení** v průběhu zkušební doby

- **navázat spolupráci s Diakonií ČCE – středisko střední Čechy a v rámci této organizace spolupracovat se Sociálně aktivizační službou pro rodiny s dětmi Zrnko, případně spolupracovat s Piaristickou kolejí Benešov s tím, že se podrobí oběma variantám spolupráce – terénní i ambulantní,**
- **zajistit řádnou docházku dětí, o které pečuje, do příslušných školských zařízení.**

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Skutkový stav byl zjištěn z prohlášení viny obžalovaných, oba obžalovaní byli k věci také vyslechnuti. Dále byly provedeny listinné důkazy, konkrétně osobní výkazy obžalovaných, včetně rozhodnutí v jejich trestních věcech a aktuální lustrace v centrální evidenci stíhaných osob a listin mapujících jejich majetkové poměry, dále také zprávy Probační a mediační služby ČR, středisko Benešov.
3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.
4. Oba obžalovaní prohlásili skutkem popsaným v podané obžalobě vinu a souhlasili i s použitou právní kvalifikací. Jejich prohlášení viny pokládá soud za úplná, věrohodná a svobodná. Ostatně prohlášení viny obžalovaných nestojí osamoceně, ale jsou v souladu s důkazy shromážděnými ve spisu, mimo jiné především pak s listinnými důkazy.
5. Soud tedy uzavírá, že s ohledem na prohlášení viny se bude věnovat pouze odůvodnění výroku o trestu.

II. Druh a výměra trestu

6. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
7. K trestu uloženému obžalovanému [REDAKCE] soud předestírá, že obžalovanému ukládal souhrnný trest do trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 21. 12. 2022, sp. zn. 1 T 99/2022. Tímto trestním příkazem však byl obžalovanému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin za spáchaný přečin krádež podle § 205 odst.1 písm. a), b) trestního zákoníku. Hranice souhrnnosti je tak stanovena datem 20. 1. 2023, neboť tento den byl obžalovanému doručen trestní příkaz, kterým byl obžalovaný uznán vinným za popsanou trestnou činnost, která je s nyní projednávanou trestnou činností v souběhu. Zjednodušeně řečeno obžalovaný se dopustil trestného činu, kterým byl uznán vinným v této trestní věci přede dnem, kdy bylo vyhlášeno (doručen trestní příkaz) první z odsuzujících rozhodnutí, kterými byl postihován za trestnou činnost spáchanou přede dnem 20. 1. 2023. Soud má za všechny trestné činy spáchané v souběhu povinnost uložit jediný trest, a proto nyní ukládal trest souhrnný. Je nutné rovněž zdůraznit, že s ohledem na pravidla pro ukládání souhrnného trestu nelze uložit trest mírnější, než jaký byl uložen zrušovaným rozhodnutím. V projednávaném případě tedy nelze uložit mírnější trest než trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.

8. K samotnému ukládání trestu soud uvádí následující. Obžalovanému polehčuje prohlášení viny, toto je však jediná polehčující okolnost, kterou soud shledal. Jím projevenou lítost nehodnotil soud jako upřímnou, neboť jeho prohlášení v kontextu dosavadního chování je spíše lítostí sebe samotného a důsledků, kterým nyní čelí. Soud také nepřehlédl, že obžalovaného nelze hodnotit jinak než jako osobu kriminálně závadovou, neboť byl v minulosti opakovaně postihován pro rozličnou trestnou činnost, a to jak tresty výchovnými, tak i tresty represivními. Žádné z vykonaných trestů jej však zjevně nepřiměly změnit způsob života a vyvarovat se trestné činnosti. Soud si uvědomuje, že k některým z dřívějších rozhodnutí nelze přihlížet, neboť jsou již zahlazena, nicméně i tak jej lze označit za obecného a ve vztahu k trestnému činu, za který byl odsouzen rozsudkem, do něhož soud ukládal souhrnný trest, i speciálního recidivistu. Významnou přitěžující okolností je také skutečnost, že je postihován za celkem dva trestné činy.
9. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že v případě obžalovaného by bylo možno uvažovat i o represivním trestu, avšak s přihlédnutím k výměře uloženého trestu obecně prospěšných prací, které v případě obžalovaného soud vnímá jako trest velmi citelný, neboť jej výrazně omezuje v běžném životě. Tento trest je totiž co do dopadů do života obžalovaného jedním z nejpřísnějších, neboť jeho podstatou je povinnost ve svém volném čase bezplatně ve prospěch společnosti odvést určité penzum práce. Právě tyto dopady pak významně zvyšují výchovné působení tohoto trestu, neboť nepředstavuje toliko riziko možného budoucího nařízení výkonu trestu odnětí svobody při nevedení řádného života, ale výrazným způsobem zasahuje do života obžalovaného a zejména způsobu trávení volného času. Za situace, kdy obžalovaný započal dříve uložený trest obecně prospěšných prací vykonávat a s přihlédnutím k jeho aktuálním osobním a rodinným poměrům nepovažuje soud za nutné ukládat mu trest přísnější, který by nadto musel být s ohledem na pravidla pro ukládání souhrnného trestu již represivní. Důvodem pro zopakování trestu však byla potřeba vyslovit další dosud neuložené přiměřené povinnosti a omezení nezbytné k nápravě obžalovaného.
10. **Obžalované** [REDAKCE] polehčuje její prohlášení viny, i v jejím případě se jedná o jedinou polehčující okolnost, neboť omluvu, kterou pronesla při hlavním líčení soud nepovažuje za upřímné vyjádření lítosti, ale spíše formální prohlášení bez věcného obsahu. Naopak obžalované přitěžuje, že je speciální recidivistkou, neboť za stejnou trestnou činností již byla postihována, a to ve vztahu k jinému ze svých nezletilých dětí. Soud také nepřehlédl, že se trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného odsouzení pro totožnou trestnou činnost.
11. S ohledem na výše uvedené by již bylo možno uvažovat o uložení represivního trestu, neboť obžalovaná je velmi liknavou ve vztahu k plnění svých povinností. Ostatně ze zprávy PMS je zřejmé, že i v době, kdy nebyla pečující osobou pobírající rodičovský příspěvek, neměla zaměstnání, jako důvod uváděla péči o další dítě (za situace, kdy byl partner na rodičovské s jejich dítětem a žili ve společné domácnosti), aktuálně je závislá na příjmu ze sociálních dávek, její přístup k plnění povinností je však zřejmý nejen z přístupu k plnění povinností vyplývajících jí z rodičovských povinností předškolního dítěte, ale i z přístupu, který projevila při spolupráci s PMS, či postojem k zajištění si příjmu, péči o společnou domácnost či dodržování pravidel azylového domu. Obžalovaná tak fakticky prokazuje, že se pohybuje na samé hraně toho, kdy lze hovořit o účinnosti výchovných trestů. Nicméně soud s přihlédnutím k charakteru trestné činnosti, péči o nezletilé děti a v neposlední řadě i aktuální situaci celé rodiny soud ještě přistoupil k uložení výchovného trestu, a to jediného možného, tedy podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s dohledem. Je sice pravdou, že se tento trest může jevit jako příliš mírný, ale soud je přesvědčen, že právě metodické vedení a práce s obžalovanou v rámci dohledu zajistí vybudování si náhledu na spáchané jednání a změnu postoje k významu vzdělání jejich dětí. Ostatně tento druh trestu je jediným možným, neboť s ohledem na jediného možného poskytovatele trestu obecně prospěšných prací v bydlišti obžalované a její majetkové situaci jí tento druh trestu nelze uložit. Majetková situace jí neumožňuje uložení trestu peněžitého a konečně trest domácího

vězení je s ohledem na péči o malé dítě a podmínky pobytu v azylovém domě rovněž nevykonatelný.

12. Ve výměře trestu se pak projevila především speciální recidiva obžalované, její dosavadní přístup k zajištění školní docházky nezletilých dětí, o které pečuje, ale na druhou stranu také prohlášení viny. Výměra trestu odnětí svobody byla proto stanovena spíše ve spodní čtvrtině zákonného rozmezí, tedy spíše mírnější. Naopak přísnější stanovil soud zkušební dobu, neboť je nezbytné bdít nad chováním obžalované po delší dobu, aby bylo možno uzavřít, že uložený trest je dostatečný pro její nápravu, kterou nyní nepochybně započala, avšak dosud nedovršila.
13. Současně soud **oběma obžalovaným** uložil shodné výchovné povinnosti směřující k tomu, aby nahlédli na podstatu trestné činnosti, spolupracovali nejen se školou, ale i s příslušnými sociálně aktivizačními službami. Právě tato kombinace uložených přiměřených povinností a omezení bude zcela stěžejní pro nápravu obžalovaných a umožní jim nejen vytvoření si náhledu na spáchanou trestnou činnost, ale také vytvořit předpoklady pro lepší zvládnutí rodičovské role a povinností vyplývajících z rodičovské odpovědnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 30. května 2023

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku ad vina a trest právní moci dne 23.08.2023

ve výroku ad vina a trest právní moci dne 28.06.2023

Přípojení

doložky provedla Hana Grulová dne 19.09.2023.

